

- te same przepisy krajowe, w niniejszej sprawie przepisy belgijskie, nie zobowiązują pracodawców do ustanowienia niezawodnego systemu umożliwiającego pomiar dobowego czasu pracy świadczonej przez każdego pracownika;
- a pracodawca nie wprowadził takiego systemu z własnej inicjatywy;
- uniemożliwiając faktycznie w ten sposób pracownikowi wykazanie tego przekroczenia?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

(²) Dz.U. 1989, L 183, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-14/18, Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 lutego 2020 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-14/18, którym została oddalona skarga Republiki Greckiej z dnia 16 stycznia 2018 r. zmierzająca do stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2017) 7263] (Dz.U. 2017, L 292, s. 61), uwzględnienie tej skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w części, w której z finansowania Unii Europejskiej zostały wyłączone niektóre wydatki Republiki Greckiej dokonane w zakresie pomocy obszarowej w odniesieniu do roku składania wniosków 2014, stanowiące 5 % łącznej kwoty wydatków poniesionych z tytułu pomocy na trwałe użytki zielone, czyli kwotę netto 12 482 555,68 EUR. Ponadto wnosi ona o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi trzy zarzuty.

Mówiąc dokładniej, pierwszy zarzut odwołania dotyczy części zaskarżonego wyroku, w której Sąd oddalił argument przedstawiony przez Republikę Grecką na rozprawie przed Sądem odnoszący się do wyroku Trybunału w sprawie C-341/17 P ogłoszonego w dniu 15 maja 2019 r. W części pierwszej tego zarzutu wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie przepisów proceduralnych i prawa do skutecznej ochrony sądowej, gdyż w zaskarżonym wyroku Sąd oddalił wspomniany wyżej argument Republiki Greckiej jako niedopuszczalny, przedstawiając w tym względzie niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie. Część druga zarzutu drugiego dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia nr 796/2004, jak również wewnętrznie sprzecznego i niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, jako że Sąd uznał za nieistotny dla sprawy argument Republiki Greckiej.

Zarzuty odwołania drugi i trzeci dotyczą części zaskarżonego wyroku, w której Sąd oddalił pozostałe zarzuty nieważności. Mówiąc dokładniej, w zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że w zaskarżonym wyroku przeinaczono dowody przedstawione w toku postępowania, w szczególności pełną tabelę z obliczeniami zawierającą szacunki danych 79 664 rolników posiadających użytki zielone, którzy otrzymali pomoc, kwoty nienależycie wypłacone i kwoty odzyskane przez Republikę Grecką, co doprowadziło do naruszenia prawa oraz wewnętrznie sprzecznego i niewystarczającego uzasadnienia.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie twierdzi, że należy uchylić zaskarżony wyrok z powodu błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1290/2005, art. 52 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1306/2013 oraz art. 12 ust. 1-6 rozporządzenia delegowanego nr 907/2014, naruszenia wytycznych zawartych w dokumentach Komisji VI/5330797 i C(2015) 3675 final z dnia 8 czerwca 2015 r., naruszenia obowiązku uzasadnienia (art. 296 TFUE), błędnego zastosowania przepisów dotyczących przeprowadzania dowodu (rozdział ciężaru dowodu w taki sposób, że od Republiki Greckiej zażądano probatio diabolica), jak również błędnej wykładni i błędnego zastosowania zasad non venire contra factum proprium, ne bis in idem i ogólnej zasady proporcjonalności. Ponadto zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok został uzasadniony w niewystarczający i wewnętrznie sprzeczny sposób.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-295/18,
Republika Grecka/Komisja, wniesione w dniu 26 lutego 2020 r. przez Republikę Grecką**

(Sprawa C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou i E. Krompa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— Wnosząca odwołanie wnosi o uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-295/18, którym to wyrokiem została oddalona skarga Republiki Greckiej z dnia 7 maja 2018 r. na decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/304 z dnia 27 lutego 2018 r. wyłączającą z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowaną jako dokument nr C(2018) 955] (Dz.U. 2018, L 59, s. 3), w celu uwzględnienia wspomnianej wyżej skargi i stwierdzenia nieważności decyzji Komisji w części, w której z finansowania Unii Europejskiej zostały wyłączone niektóre wydatki Republiki Greckiej w łącznej kwocie (brutto) wynoszącej 17 869 131,75 EUR (skutki finansowe w wysokości 14 857 076,98 EUR), poniesione i zadeklarowane w ramach EFRROW w odniesieniu do środków 125A, 321 i 322 (kwota brutto w wysokości 15 631 043,52 EUR i skutki finansowe w wysokości 12 618 988,75 EUR) i środka 123A (kwota w wysokości 2 238 088,23 EUR), oraz w kwocie 588 103,59 EUR z tytułu wydatków dokonanych w ramach EFRG w wyniku kontroli transakcji przeprowadzonych w latach budżetowych 2011–2014.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi sześć zarzutów. Pięć pierwszych zarzutów odwołania odnosi się do oddalenia zarzutów podniesionych w celu stwierdzenia nieważności korekt zastosowanych do wydatków dokonanych w ramach EFRROW.

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 52 ust. 4 rozporządzenia (UE) 1306/2013, przeinaczenia treści skargi i załącznika A23 do skargi oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

W drugim zarzucie odwołania wnosząca je podnosi, że zaskarżony wyrok należy uchylić z powodu braku uzasadnienia, błędnej wykładni i błędnego zastosowania zasady ne bis in idem oraz z powodu nieorzeczenia przez Sąd – z naruszeniem art. 76 regulaminu postępowania – w przedmiocie zastrzeżeń Republiki Greckiej co do naruszenia przez Komisję zasad pewności prawa, dobrej administracji, ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności.

W trzecim zarzucie odwołania wnosząca je twierdzi, że zaskarżony wyrok jest obarczony błędną wykładnią i błędnym zastosowaniem art. 71 ust. 2 i 3 oraz art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, a także art. 24 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 65/2011, oraz że oddalenie trzeciego zarzutu skargi zostało niewystarczająco i nieodpowiednio uzasadnione.